

Senină undă lină

Iubirea mea nu-i raza norocului visat
De tinere fecioare ; nu-i visul se în casă
Un înger îl aduce pe aripi de mătăasă
Și lângă pieptul tânăr îl culcă lin în pat.

Iubirea mea nu-i raza fecioarelor visări
Iubirea mea-i o noapte țesută din mistere,
O noapte care fuge de pace și tăcere,
O noapte 'ndrăgostită de sbuciumate mări.

Senină undă lină ce m'ai oprit în loc
Să te ascult o clipă, copila mea, oceanul
Se sbate și mă chiamă și eu sunt uraganul
Menit în veci să n'aibă de liniște noroc.

G. ROTICĂ

Son e t

de W. Shakespeare

Eu sunt o toamnă azi întârziată
La suflul rece-al vântului ernatic
Se mișcă foi pe ramuri, singuratic,
Ce-au fost de cânturi adăpost odată.

Eu sunt amurgul înserat ce piere
Rănit de-a Noptii palide cunune,—
Acest simbol al morții care pune
Pe univers sigiliu de tăcere.

Eu sunt scânteia unui foc ce zace
Sub propria-i cenușă ca 'n zăbranic
Și-așteaptă singur să se stingă 'n pace...

—Tu vezi ce sunt și de-aceea crește
Iubirea ți sfântă pentru-acela care
Curând se duce de pe lume, moare...

N. M. NIGRIM